

— orzeczenie, iż każda ze stron ponosi własne koszty powstałe w postępowaniu przed Sądem do spraw Służby Publicznej.

Zarzuty i główne argumenty

Wyrokiem z dnia 14 listopada 2006 r., o którego uchylenie wnosi Komisja w niniejszym postępowaniu, Sąd do spraw Służby Publicznej uchylił decyzje Komisji z dnia 30 listopada 2004 r. i z dnia 20 lutego 2005 r. w sprawie obliczenia lat służby uprawniających E. Chatziioannidou do emerytury, wynikających z przeniesienia do systemu wspólnotowego praw do emerytury nabytych przez nią w Grecji.

W uzasadnieniu żądania uchylenia tego wyroku Komisja podnosi tylko jeden zarzut dotyczący naruszenia rozporządzeń nr 1103/97⁽¹⁾ i nr 974/98⁽²⁾ oraz ogólnych przepisów wykonawczych do art. 11 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego⁽³⁾. Komisja twierdzi, że podstawą, na której w całości oparte zostało rozumowanie Sądu do spraw Służby Publicznej jest błędna wykładnia zakresu zastosowania rozporządzenia nr 1103/97. Komisja podnosi, że wbrew stanowisku Sądu do spraw Służby Publicznej przedmiotowe rozporządzenie ma na celu utrzymanie w mocy zobowiązań umownych zawartych przez podmioty prywatne, ale nie podmiotu publiczne. Ponadto Komisja twierdzi, że w każdym bądź razie spostrzeżenie to jest pozbawione znaczenia w niniejszej sprawie, ponieważ w dniu wejścia w życie euro Komisja nie była stroną żadnej umowy, której drugą stroną byłaby E. Chatziioannidou, a zatem zasada kontynuacji zobowiązań, określona w art. 3 rozporządzenia nr 1103/97, nie znajduje zastosowania w niniejszej sprawie. Tymczasem zdaniem Komisji zastosowanie powinno znaleźć rozporządzenie nr 974/98, w szczególności jego art. 14 i ogólne przepisy wykonawcze powinny być interpretowane w jego świetle. W konsekwencji w przypadku przeniesienia praw do emerytury nabytych w Grecji, czyli w państwie, które przyjęło euro, po dacie jego wprowadzenia, art. 4 ust. 4 ogólnych przepisów wykonawczych regulujący metody przeliczania kwot przekazanych w walutach innych niż euro na euro, nie znajduje zastosowania. Komisja podnosi również, że wbrew stanowisku Sądu do spraw Służby Publicznej, w związku z podziałem kompetencji w sprawie stosowania art. 11 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego pomiędzy Komisją i władze krajowe, E. Chatziioannidou nie może kwestionować metody przeliczenia kwoty aktuarialnego ekwiwalentu przekazanej Komisji przez władze greckie, ponieważ władze greckie były jedynie właściwe w sprawie wyboru właściwej metody przeliczenia, jako że przekazały na konto Komisji kwotę wyrażoną już w euro.

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1103/97 z dnia 17 czerwca 1997 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących wprowadzenia euro (Dz.U. L 162, str. 1).

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 974/98 z dnia 3 maja 1998 r. w sprawie wprowadzenia euro (Dz.U. L 139, str. 1).

(3) Ogólne przepisy wykonawcze do art. 11 i 12 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego zmienionego rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. (Dz.U. L 124, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 stycznia 2007 r. — L'Oréal przeciwko OHIM — Spa Monopole (SPALINE)

(Sprawa T-21/07)

(2007/C 69/51)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: L'Oréal SA (Paryż, Francja) (przedstawiciel: E. Baud, lawyer)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Uczestnikiem postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: SA Spa Monopole, Compagnie fermière de Spa, w skrócie SA Spa Monopole NV (Spa, Belgia)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 18 października 2006 r. w sprawie R 415/2005;
- obciążenie strony pozwanej oraz, jeśli okaże się to właściwe, interwenienta kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: wspólnotowy słowny znak towarowy „SPALINE” dla towarów z klasy 3 (mydła do kąpieli i pod prysznic, środki nawilżające skórę, mleczka do ciała, toniki, kosmetyki oczyszczające skórę i pielęgnujące ciało, maseczki kosmetyczne, peelingi, produkty zapachowe) — zgłoszenie nr 989 236

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: S.A. Spa Monopole NV

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: krajowe i międzynarodowe słowne i graficzne znaki towarowe „SPA”, „LIP SPA”, „SPA SKIN CARE” oraz „Les Thermes de Spa” dla towarów z klas 3, 32, 42

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi jedyny zarzut w oparciu, o który twierdzi ona, iż zaskarżona decyzja narusza art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94.

Skarżąca twierdzi po pierwsze, iż w zaskarżonej decyzji nie dokonano właściwej oceny przesłanek stosowania art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, w zakresie, w jakim nie wzięto w niej po uwagę a zatem całkowicie zlekceważono opisowy i ogólny charakter słowa „spa” w odniesieniu do kosmetyków na terytorium Beneluksu.

Skarżąca utrzymuje w szczególności, iż w zaskarżonej decyzji nie dokonano prawidłowej oceny niektórych wymogów przewidzianych w art. 8 ust. 5 rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, z uwagi na to, iż, w przeciwieństwie do ustaleń dokonanych przez Pierwszą Izbę Odwoławczą, omawiane oznaczenia nie są podobne pod względem wizualnym, fonetycznym czy koncepcyjnym tak, aby właściwy konsument znalazł między nimi powiązanie. Ponadto skarżąca sugeruje, że używanie wspólnotowego znaku towarowego „SPALINE” nie jest w stanie czerpać nienależnej korzyści z renomy wcześniejszego zarejestrowanego w Beneluksie znaku towarowego „SPA” i wreszcie, że znak ten nie jest używany bez uzasadnionego powodu.

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „a” dla towarów należących do klasy 33 (zgłoszenie nr 4 634 663)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾ poprzez niesłuszne uznanie, iż wystąpiła bezwzględna podstawa odmowy rejestracji. Ponadto niewłaściwie ustalono zakres normowania i sens art. 12 rozporządzenia (WE) nr 40/94.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 lutego 2007 r. — Borco-Marken-Import Matthiesen przeciwko OHIM (a)

(Sprawa T-23/07)

(2007/C 69/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Borco-Marken-Import Matthiesen GmbH & Co. KG (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Wolter)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej w dniu 30 listopada 2006 r. w sprawie R0808/2006-4;
- stwierdzenie, że postanowienia art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 40/94 nie stoją na przeszkodzie publikacji znaku towarowego zgłoszonego do rejestracji dla towarów należących do klasy 33 [„napoje alkoholowe (z wyjątkiem piwa), wina, wina musujące i napoje na bazie wina”];

Skarga wniesiona w dniu 30 stycznia 2007 r. przez Iride i Iride Energia przeciwko Komisji

(Sprawa T-25/07)

(2007/C 69/53)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Iride SpA i Iride Energia SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: L. G. Radicati z Brozolo, M. Merola i C. Bazoli, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji w części, w jakiej decyzja ta kwalifikuje jako pomoc państwa środki finansowe, jak również w części, w jakiej zawieszona ona wypłatę pomocy do czasu, gdy Włochy dostarczą dowód zwrotu przez AEM Torino pomocy uznanej za bezprawną i niezgodną ze wspólnym rynkiem w decyzji 2003/193/WE z dnia 5 czerwca 2002 r. dotyczącej ulg podatkowych dla dawnych przedsiębiorstw municypalizowanych ⁽¹⁾
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.